

Romeinen 6

Slaven der Gerechtigheid

Door Michael Morrison

In Romeinen 5 legt Paulus uit dat Christus ons redde zelfs terwijl wij nog zondaren waren. We zijn gered door genade, niet door de wet te houden. In hoofdstuk 6 behandelt hij een mogelijke tegenwerping: "Wat zullen wij dan zeggen? Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneme?" (Romeinen 6:1).

Als Gods genade altijd groter is dan onze zonde, zouden wij dan wel moeten doorgaan met het werk van verandering van onze wegen? Als onze redding niet van ons werk afhangt, zouden we dan maar niet blijven zoals we zijn? Is het OK voor ons om te blijven zondigen?

"Volstrekt niet!" roept Paulus uit. We moeten stoppen met zondigen, zelfs hoewel ons behoud niet afhangt van ons succes in het stoppen met zondigen. Gehoorzaamheid kan ons geen behoud geven, maar zij heeft wel een bedoeling.

De dood van het zondige ik

"Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn," zegt Paulus, "daarin nog leven?" (vers 2). Wat bedoelt Paulus? Zonde verleidt ons, en we strijden er tegen. Maar zonde heeft geen enkele zin in ons leven. Het is met zichzelf in tegenspraak om redding te willen, om te willen ontsnappen aan de dood die het gevolg van de zonde is, en toch te willen blijven zondigen.

"Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn?" (vers 3). Wat voor deze vraag nodig is, zegt Paulus, is kennis over wat de christelijke doop eigenlijk doet. Een persoon die is gedoopt in Christus is in Zijn dood gedoopt. Maar de doop heeft niet al onze zondige verlangens doen verdwijnen; wat is er dan gestorven?

Jezus stierf, en in de doop, zijn wij met Hem gestorven. De straf voor onze zonde is volledig betaald. Door het geloof, zijn wij met Jezus in Zijn dood en in Zijn begrafenis verenigd. Dan maakt Paulus de bedoeling duidelijk: "Opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwhed des levens zouden wandelen" (vers 4).

We werden met Christus gedoopt/begraven met dit doel: dat we een nieuw leven zouden leven. We zetten het leven zoals het was niet voort - we veranderen. De doop verenigt ons niet alleen met Jezus' dood maar ook met Zijn leven (vers 5). We werden symbolisch begraven zo dat we ook zouden kunnen opstaan tot een nieuwe manier van leven.

Maar waarom zou iemand in de zonde willen leven en tegelijkertijd met Christus willen leven? Deze combinatie is niet erg begrijpelijk. Waarom zou iemand wel eeuwig willen leven in gerechtigheid, als hij nu in de zonde wil leven?

"Dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden" (vers 6). Onze oude mens was een lichaam onder de macht der zonde, en het werd gedood aan het kruis.

Waarom? "Dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn - want wie gestorven is,

THEMA - REEKS

is rehtens vrij van zonde" (verzen 6-7). In de doop is onze oude mens gestorven, dus kunnen we de heerschappij van de zonde ontvluchten. De zonde heeft geen gezag meer over ons. Wanneer we met Christus zijn verenigd, beëindigen we het oude leven, we laten de zonde achter ons en leven een nieuw leven.

In het verduidelijken van dit punt introduceert Paulus nieuwe symbolische beelden: slavernij en vrijheid. Zonde is niet gewoon iets dat wij verkiezen te doen - zij is een kracht die tegen ons werkt. Wanneer we met Christus sterven, worden we bevrijd van deze kwade slavenmeester. We gaan niet door met hem te dienen, maar wij leven een nieuw leven. We leven niet perfect, maar we behoren op een nieuwe manier te leven.

Levend voor God

"Indien wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven" (vers 8). In dit hoofdstuk, heeft Paulus het over het leven hier en nu. Blijven we doorgaan met de zonde? Nee - we leven met Jezus.

"Daar wij weten, dat Christus, nu Hij uit de doden is opgewekt, niet meer sterft: de dood voert geen heerschappij meer over Hem" (vers 9). Jezus werd bevrijd van de dood en de zonde, en daar wij met Christus zijn verenigd, zijn ook wij bevrijd van die machten. Zij voeren geen heerschappij meer over ons. De zonde kan ons bij tijden aantrekken, maar zij kan ons niet meer dwingen haar wil te doen. We zijn niet langer slaven van de zonde.

"Want wat Zijn dood betreft, is Hij voor de zonde eens voor altijd gestorven; wat Zijn leven betreft, leeft Hij voor God" (vers 10). Deze keuze wordt ons voorgehouden: We kunnen de zonde dienen, of we kunnen God dienen. Paulus zegt ons, dat wat Christus doet na te volgen: "Zo moet het ook voor u vaststaan, dat gij wél dood zijt voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus" (vers 11). Wanneer de zonde ons verleidt, moeten we onszelf dood rekenen voor de zonde. We kunnen dan zeggen: Nee, mijn verlangen daarvoor is dood.

Dit gaat allemaal niet automatisch, anders zou Paulus ons niet behoeven te vertellen om het zo te doen. Onze lichamen kunnen nog steeds enig leven in zich hebben voor de zonde, maar we behoren onszelf als dood te rekenen voor de zonde. We moeten onszelf eraan herinneren dat we werkelijk in Christus zijn. We moeten de zonde dag in dag uit weerstaan.

Maar het christelijke leven is niet eenvoudigweg een kwestie van weigeren te zondigen, van doen alsof we dood zijn. We behoren levend te zijn - levend voor God. Ons verlangen om voor Hem te leven behoort krachtig aanwezig te zijn!

"Laat dan," schrijft Paulus, "de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen" (vers 12). Natuurlijk, we zondigen, maar we weten dat Christus de straf heeft betaald. Ons behoud staat niet op het spel, maar ons wordt wel telkens verteld God te gehoorzamen en te stoppen met zondigen.

>>

Er woedt een strijd om de controle over onze lichamen. De oude slavenmeester, de zonde, is verslagen door Christus, maar hij blijft ons aanvallen. Hij probeert ons te heroveren, dus moeten we aan hem weerstand bieden.

"En stelt uw leden niet langer als wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de zonde, maar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven, en stelt uw leden als wapenen der gerechtigheid ten dienste van God" (vers 13).

Wie zal de strijd winnen? Laat God de strijd winnen, zegt Paulus, want u bent van de dood naar het leven gebracht. Dat wordt met het beeld van de doop aangegeven. U hoeft de zonde niet te laten heersen. Integendeel, laat God heersen.

We zouden de zonde onze lichaamsdelen niet moeten laten gebruiken als gereedschappen om ons slechter te maken. Het is daarentegen nodig dat we God onze lichamen laten gebruiken als de wapenen der gerechtigheid, als mensen die voor Zijn Koninkrijk werken.

"Immers, de zonde zal over u geen heerschappij voeren, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade" (vers 14). Onder de wet zouden we veroordeeld zijn tot de dood. Maar de straf voor de zonde is betaald, de macht van de zonde is gebroken, de gevangenen van de zonde zijn bevrijd. De barmhartigheid van Christus heeft getriomfeerd over de straf die door de wet werd voorgeschreven.

En omdat we onder de genade vallen, is de zonde niet onze meester. Teruggaan naar de zonde is dom - het is net zoiets als terughollen naar onze oude slavenmeester, of als een gevangene die gratie heeft gekregen en weer terugrent naar zijn oude gevangenis. Het is onlogisch om redding te zoeken en tegelijkertijd de zonde te zoeken. Of we willen er ver vandaan zijn, of niet. Genade maakt het voor ons mogelijk aan de zonde te ontsnappen.

Slaven der gerechtigheid

"Wat dan?" vraagt Paulus. "Zullen wij zondigen, omdat wij niet onder de wet, maar onder de genade zijn? Volstrekt niet!" (vers 15). Paulus neemt het probleem opnieuw onder de loep. In deze helft van het hoofdstuk, volgt hij een andere weg om op hetzelfde antwoord uit te komen. Hij werkt de analogie van de slavernij nader uit.

"Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de zonde tot de dood, hetzij van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid?" (vers 16).

Indien u voor de zonde kiest maakt u uzelf weer tot slaaf van een meester die u zal slaan en u tot de dood erop volgt zal laten werken. Kies er daarentegen voor een slaaf te worden van het goeddoen. De beloningen zijn veel beter.

De christenen uit Rome maakten de juiste keuze, zei Paulus. "Maar Gode zij dank: gij waart slaven der zonde, doch gij zijt van harte gehoorzaam geworden aan die vorm van onderricht, die u overgeleverd is; en, vrijgemaakt van de zonde, zijt gij in dienst gekomen van de gerechtigheid" (verzen 17-18). Zij gehoorzaamden het evangelie.

"Ik zeg dit van menselijk standpunt om de zwakheid van uw vlees. Want gelijk gij uw leden gesteld hebt ten dienste van de onreinheid en van de wetteloosheid tot wetteloosheid, zo stelt nu uw leden ten dienste van de gerechtigheid tot heiliging" (vers 19). Hoe wist Paulus dat de Romeinen zwak waren? Omdat alle christen zwak zijn in hun natuurlijke zelf.

De Romeinen waren slaven van de gerechtigheid geworden, maar het was nodig hen aan te manen daarmee door te gaan. Als wij geen weerstand bieden aan de zonde, wordt het erger en erger - een alsmat toenemende slechtheid [van wetteloosheid tot wetteloosheid]. We willen integendeel de gewoonte van het goeddoen aankweken. Wanneer we dat doen, wordt het beter en beter - een gerechtigheid die leidt tot heiliging.

"Want toen gij slaven waart der zonde, waart gij vrij van de gerechtigheid. Wat voor vrucht hadt gij toen? Dingen, waarover gij u nu schaamt; immers, het einde daarvan is de dood!" (verzen 20-21). Wanneer we zondigen, dan mag het lijken alsof we vrij zijn van de controle van buiten af, maar in werkelijkheid zijn wij weer slaven. Zonde brengt de dood voort, en we willen een dergelijke meester niet dienen.

"Maar thans, vrijgemaakt van de zonde en in dienst van God gekomen, hebt gij tot vrucht uw heiliging en als einde het eeuwige leven" (vers 22). Zoals duidelijk gemaakt in de doop, heeft Christus ons vrijgemaakt van de zonde - maar we staan ook onder een verplichting. We zijn slaven van God, en Zijn weldaden zijn oneindig beter: heiliging en eeuwig leven.

Hoe is het eeuwige leven de "vrucht" van het vrijgemaakt zijn van de zonde? In vorige hoofdstukken, heeft Paulus krachtig ontkend dat onze gehoorzaamheid de oorzaak is van onze redding of iets zou zijn waarmee we het behoud kunnen verdienen - behoud is een gave, gebaseerd op het geloof, niet op werken. Paulus maakt hier [verzen 20-22] een tegenstelling: zonde leidt tot schaamte en dood; gehoorzaamheid leidt tot heiliging en eeuwig leven.

Waarom moeten we tegen de zonde strijden? Hier is Paulus' samenvatting: "Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here" (vers 23). De zonde geeft slechte vruchten. Zij geeft ons wat wij verdienen. Het nieuwe leven in Christus aan de andere kant, geeft prachtige vruchten, in dit leven en in de toekomst. Het is geen karig loon - het is een overvloedige gave, van te voren reeds gegeven.

Kies het leven, zegt Paulus. Laat de gerechtigheid regeren! Wees levend in Christus!